

عنوان مقاله:

الگوی مشروعیت سیاسی و شکل گیری امنیت دفاعی مردمی در جمهوری اسلامی ایران

محل انتشار:

فصلنامه سیاست دفاعی، دوره 31، شماره 118 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 34

نویسندگان:

محمد حسن زاده - نویسنده مسئول: دکتری جامعه شناسی سیاسی، دانشکده حقوق، الهیات و علوم سیاسی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

بهاره سازمند - دانشیار، گروه مطالعات منطقه ای، دانشگاه تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

هدف از پژوهش حاضر تحلیل و شناسایی الگوی مشروعیت سیاسی جمهوری اسلامی ایران و تاثیر آن بر شکل گیری الگوی امنیت دفاعی مردمی است. روش پژوهش، تحلیل محتوا و نحوه گردآوری داده‌ها از طریق مطالعه کتابخانه‌ای است. مقاله ابتدا به شناسایی و تحلیل مبانی مشروعیت در جمهوری اسلامی پرداخته است و بر این نکته تاکید دارد که فهم الگوی مشروعیت جمهوری اسلامی، متضمن عبور از ساده سازی و توجه به ابعاد چندگانه و پیچیده مشروعیت در دوره های مختلف حیات نظام جمهوری اسلامی است. نویسندگان معتقدند گرچه الگوی سه گانه ماکس وبر شامل مشروعیت سنتی، فرهنگدانه و قانونی در بحث مشروعیت می تواند نقطه آغازی برای بحث در مورد ابعاد مختلف مشروعیت در جمهوری اسلامی باشد؛ ولی همه ابعاد واقعیت را پوشش نمی دهد از این رو ضرورت دارد دو مولفه دیگر مشروعیت آفرین یعنی استقرار ملی گرایی مبتنی بر باور دینی و کارآمدی نیز به محورهای سه گانه وبر افزوده شود. بر این اساس می توان از یک الگوی مشروعیت پنج گانه سخن گفت که شامل مشروعیت دینی الهی، مردمی قانونی، ملی گرایی دینی، فرهنگدانه و کارآمدی است که در کنار و درهم تنیده با یکدیگر، الگوی مشروعیت در نظام جمهوری اسلامی را شکل می دهند. در بخش دوم مقاله در مورد تاثیر این الگوی چندگانه و موثر ایجادکننده مشروعیت اجتماعی نیرومند بر شکل گیری الگویی در امنیت ملی در ایران بحث شده است که می توان آن را «الگوی امنیت دفاعی مردمی» نامید. مشخصه این الگو فراتر رفتن از الگوهای کلاسیک دفاعی و استقرار آن بر حضور و نقش آفرینی مستمر و موثر مردم در فرایند دفاع از کشور و امنیت ملی است.

کلمات کلیدی:

مشروعیت، امنیت ملی، جمهوری اسلامی، امنیت دفاعی مردمی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1461692>

